

HOMILIE OUDJAAR/NIEUWJAAR 2011 – 2012

Hoe beleven we de tijd? Dat is zeer verschillend. De tijd in de wachtkamer van de tandarts gaat meestal tergend traag voorbij. Gezelligheid daarentegen kent geen tijd. Ook zijn er ogenblikken, dat we tijd heel intens ervaren, zoals bij een verjaardag, als we weer een jaar bijschrijven. Dat is zeker het geval als we een kroonjaar viëren of een mijlpaal passeren. Je denkt na over alles wat in een bepaalde tijdspanne is gebeurd. Gebeurtenissen uit de kinderjaren, jeugd, studietijd en het verdere leven komen je voor de geest. Ook worden er personen met die perioden verbonden en ontdek je hoe belangrijk ontmoetingen zijn. “Niemand leeft voor zichzelf alleen,” zegt de apostel Paulus. We leven als mensen dankzij andere mensen. Het roept daarom altijd een gevoel van verzet in mij op, als de dodenannonce begint met de woorden: “Op uitdrukkelijke wens van de overledene heeft de uitvaart in stilte plaats gevonden.” Want ook deze mens heeft geleefd dankzij andere mensen, aan wie nu de mogelijkheid tot een afscheid is onthouden.

//Tijd ervaren we al gevulde tijd, gevuld met ervaringen, ontmoetingen en gebeurtenissen. Zo ervaren we ook het jaar 2011 dat we nu gaan afsluiten. Iedereen kan op zijn eigen wijze een kroniek schrijven, waarin de gebeurtenissen de revue passeren. Zijn het gebeurtenissen geweest van vreugde of misschien ook van verdriet? Is er kindje geboren in de familie? Is er een bijzonder feest geweest? Of is het een afscheid geweest van een dierbare en is er dagelijks de pijn van het gemis? Bij ons grote kruis hier links vooraan hangen nu de 16 kruisen met de namen van onze dierbare overledenen, die wij in 2011 vanuit deze kerk uitgeleide hebben gedaan. Hun gezichten komen ons weer voor de geest en er is de pijn van het gemis en wij bidden om troost voor de nabestaanden.

Elk jaar kent ook ontmoetingen die iemands leven verder bepalen. Jonge mensen worden verliefd op elkaar en besluiten met elkaar verder door het leven te gaan. Toch is er in 2011 in deze kerk geen bruidspaar binnengetreten. Ik moet eerlijk zeggen, dat mij dat pijn doet en zeer bezorgd maakt. Intussen weten we toch dat geluk kwetsbaar is en dat er om geluk gebeden moet worden. Geluk is ook niet maakbaar of afdwingbaar. Geluk heeft alles te maken met betrouwbaarheid en verdraagt geen enkele vrijblijvendheid of wantrouwen. Wantrouwen en vrijblijvendheid enerzijds of vertrouwen en zich willen binden anderzijds vormen echter een wereld van verschil. Bij de notaris leggen we ons wantrouwen vast door onze belangen te verdedigen. In de kerk spreken wij voor God ons vertrouwen in elkaar uit in een ‘ja, ik wil’ en bidden wij God deze verbintenis te zegenen, te versterken en te begeleiden in goede en kwade dagen, in ziekte en gezondheid om zo samen oud te worden, want daarop hopen jonge stellen toch.

Jonge mensen kunnen bovendien hun liefde door het jawoord ook een bijzondere betekenis geven en zelfs tot een sacrament maken, dwz tot een teken, waarin Gods liefde voor ons zichtbaar wordt. God die trouw is, helpt ons om trouw te zijn en trouw te blijven.

Elk jaar is gevulde tijd, ook voor ons dorp dat een kerkdorp is. Als parochie maken wij deel uit van het dorp en het dorp mag rekenen op de aandacht van de parochie. Ook in het afgelopen jaar zijn wij als parochie naar buiten getreden en hebben we onze aandacht verlegd naar het gewone concrete leven waarmee iedereen te maken heeft. Het is het leven met zijn onzekerheden, want op zovele terreinen verkeert deze wereld in crisis. Er is de monetaire crisis, de economische crisis, de kerkelijke crisis. De materiele zekerheden van het leven lijken zwak. Houden we ons werk? Zijn onze pensioenen waardevast? Wie kan ons voorbeeld zijn, als er zoveel kerkelijke mensen de kerk van binnenuit beschadigd hebben door het misbruiken van de zwaksten onder de kinderen? Zo heeft het jaar 2011

zijn littekens achtergelaten. En iedereen heeft ook in zijn persoonlijk leven dingen die beter gekund hadden. Ieder heeft reden om vergeving te vragen aan God en aan elkaar.

Het jaar 2012 gaat beginnen. Als parochiegemeenschap willen wij uitdrukkelijk naar buiten treden en onze parochie een gezicht geven met het programma van de 7 werken van barmhartigheid. Wij hebben daarmee al een begin gemaakt in de kleding- en voedselactie op de 3^e zondag van de Advent. Onze vastenactie, onze parochiële diaconie, onze seniorenvereniging en Zonnebloemwerk voor zieken, eenzamen en senioren zullen eveneens in dit teken staan. Ook hopen wij door omgekeerd huisbezoek de nieuwkomers een welkom in de parochie te bereiden. Ook in het nieuwe jaar zullen we onze lieve doden met eerbied, met zang en gebed uitgeleide doen en verder gaat onze aandacht uit naar de nabestaanden. Onze inzet betreft iedereen. Honger en nood is niet enkel katholiek.

Vannacht zullen de vuurpijlen de lucht in suizen om vervolgens met een luide knal uiteen te spatten. Waarna er aaa's en ooo's volgen en dan is er de stilte. Niemand hoeft als een vuurpijl te schitteren, maar we zijn wel uitgedaagd om het gewone goed te doen. Wij zijn uitgedaagd om door de werken van Barmhartigheid te werken aan een parochie die in geloof en liefde vorm geeft aan aandacht voor mensen.

Moge God ieder van ons zegenen en ons begeleiden door het nieuwe jaar 2012. In die zin wens ik u allen, mede namens het kerkbestuur een Zalig Nieuwjaar.